četrtek, 25. november 2020

P9_TA(2020)0321

Nova industrijska strategija za Evropo

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2020 o novi industrijski strategiji za Evropo (2020/2076(INI))

(2021/C 425/06)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), zlasti členov 9, 151 in 152, člena 153(1) in (2) ter člena 173 o industrijski politiki EU, ki se med drugim sklicuje na konkurenčnost industrije Unije,

— ob upoštevanju členov 14, 27 in 30 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,

— ob upoštevanju PDEU in Pogodbe o Evropski uniji (PEU), zlasti člena 5(3) PEU in Protokola št. 2 o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti,

— ob upoštevanju člena 3(3) PEU, ki se nanaša na notranji trg, trajnostni razvoj in socialno tržno gospodarstvo,

— ob upoštevanju evropskega stebra socialnih pravic,

— ob upoštevanju ugotovitev indeksa digitalnega gospodarstva in družbe za leto 2020, ki je bil objavljen 11. junija 2020,

— ob upoštevanju dokumenta Komisije z dne 2. junija 2020 o časovnici farmacevtske strategije za pravočasen dostop pacientov do cenovno dostopnih zdravil,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 27. maja 2020 z naslovom Čas za Evropo: obnova in priprava za naslednjo generacijo (COM(2020)0456),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 27. maja 2020 z naslovom Prilagojeni delovni program Komisije za leto 2020 (COM(2020)0440),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 19. februarja 2020 z naslovom Evropska strategija za podatke (COM(2020)0066),

— ob upoštevanju bele knjige Komisije z dne 19. februarja 2020 z naslovom Umetna inteligenca: evropski pristop k odličnosti in zaupanju (COM(2020)0065),

— ob upoštevanju poročila z dne 19. februarja 2020 o vprašanjih varnosti in odgovornosti, ki jih sprožajo umetna inteligenca, internet stvari in robotika (COM(2020)0064),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. maja 2020 o novem večletnem finančnem okviru, lastnih sredstvih in načrtu za okrevanje [1],

— ob upoštevanju evropske gospodarske napovedi Komisije: pomlad 2020,

— ob upoštevanju sklepov predsednika Evropskega sveta po videokonferenci s člani Evropskega sveta 23. aprila 2020,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. aprila 2020 o usklajenem ukrepanju EU za spoprijemanje s pandemijo COVID-19 in njenimi posledicami [2],

— ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visokega predstavnika z dne 8. aprila 2020 o globalnem odzivu EU na pandemijo COVID-19 (JOIN(2020)0011),

---

[1] Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0124.
[2] Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0054.

četrtek, 25. november 2020

— ob upoštevanju sklepov predsednika Evropskega sveta po videokonferenci s člani Evropskega sveta 17. marca 2020 o COVID-19,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. marca 2020 z naslovom Usklajen gospodarski odziv na izbruh virusa COVID-19 (COM(2020)0112),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. marca 2020 z naslovom Novi akcijski načrt za krožno gospodarstvo – Za čistejšo in konkurenčnejšo Evropo (COM(2020)0098), sklepov z naslovom Intenzivnejše kroženje – Prehod v trajnostno družbo, ki jih je Svet sprejel na 3716. seji 4. oktobra 2019 (12791/19) in sporočila Komisije z dne 2. decembra 2015 z naslovom Zaprtje zanke – akcijski načrt EU za krožno gospodarstvo (COM(2015)0614),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. marca 2020 z naslovom Nova industrijska strategija za Evropo (COM(2020)0102),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. marca 2020 z naslovom Strategija za MSP za trajnostno in digitalno Evropo (COM(2020)0103),

— ob upoštevanju predloga Komisije z dne 4. marca 2020 za uredbo o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi Uredbe (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (COM(2020)0080),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 19. februarja 2020 z naslovom Oblikovanje digitalne prihodnosti Evrope (COM(2020)0067),

— ob upoštevanju delovnega programa Komisije za leto 2020 z naslovom Bolj ambiciozna Unija (COM(2020)0037),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2020 o evropskem zelenem dogovoru ([3]),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 14. januarja 2020 o naložbenem načrtu za trajnostno Evropo (COM(2020)0021),

— ob upoštevanju poročila Komisije z dne 28. novembra 2019 z naslovom Osrednji načrt za konkurenčno preobrazbo energetsko intenzivnih industrij v EU, ki bo omogočila nastanek podnebno nevtralnega krožnega gospodarstva do leta 2050 (Masterplan for a Competitive Transformation of EU Energy-intensive Industries Enabling a Climate-neutral Circular Economy by 2050),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. decembra 2019 o pošteni obdavčitvi v digitaliziranem in globaliziranem gospodarstvu BEPS 2.0 ([4]),

— ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 12. decembra 2019 (EUCO 29/19),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. decembra 2019 o evropskem zelenem dogovoru (COM(2019)0640),

— ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 20. junija 2019 o novi strateški agendi za EU za obdobje 2019–2024 (EUCO 9/19),

— ob upoštevanju sklepov o prihodnji strategiji EU na področju industrijske politike, ki jih je Svet sprejel na 3655. seji 29. novembra 2018 (14832/2018),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 22. maja 2018 z naslovom Nova evropska agenda za kulturo (COM(2018)0267),

([3]) Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0005.
([4]) Sprejeta besedila, P9_TA(2019)0102.

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. septembra 2017 z naslovom Vlaganje v pametno, inovativno in trajnostno industrijo – Prenovljena strategija EU za industrijsko politiko (COM(2017)0479),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. julija 2017 o oblikovanju ambiciozne industrijske strategije EU kot strateške prednostne naloge za rast, delovna mesta in inovacije v Evropi ([5]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. junija 2017 o digitalizaciji evropske industrije ([6]),

— ob upoštevanju vprašanja za ustni odgovor za Komisijo o ambiciozni industrijski strategiji EU kot prednostni nalogi za rast, delovna mesta in inovacije v Evropi (O-000047/2017),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. januarja 2016 z naslovom Aktu za enotni digitalni trg naproti ([7]),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 19. aprila 2016 z naslovom Digitalizacija evropske industrije – Izkoriščanje vseh prednosti enotnega digitalnega trga (COM(2016)0180),

— ob upoštevanju Pariškega sporazuma, ki ga je Evropski parlament ratificiral 4. oktobra 2016,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. oktobra 2016 o potrebi po evropski politiki za ponovno industrializacijo glede na nedavna primera Caterpillar in Alstom ([8]),

— ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 15. decembra 2016 in 23. junija 2017,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. decembra 2016 o skladni politiki EU za kulturno in kreativno industrijo ([9]),

— ob upoštevanju sklepov Sveta o agendi za konkurenčnost industrije, o digitalizaciji evropske industrije ter o svežnju o tehnologijah enotnega digitalnega trga in modernizaciji javnih storitev,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 14. oktobra 2015 z naslovom Trgovina za vse – Za odgovornejšo trgovinsko in naložbeno politiko (COM(2015)0497),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2014 o ponovni industrializaciji Evrope za spodbujanje konkurenčnosti in trajnosti ([10]),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 22. januarja 2014 z naslovom Za oživitev evropske industrije (COM(2014)0014),

— ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 22. maja 2013 in 22. marca 2019 (EUCO 1/19),

— ob upoštevanju člena 54 Poslovnika,

— ob upoštevanju mnenj Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, Odbora za mednarodno trgovino, Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov, Odbora za regionalni razvoj in Odbora za pravne zadeve,

— ob upoštevanju pisma Odbora za ribištvo,

— ob upoštevanju poročila Odbora za industrijo, raziskave in energetiko (A9-0197/2020),

---

([5]) UL C 334, 19.9.2018, str. 124.
([6]) UL C 307, 30.8.2018, str. 163.
([7]) UL C 11, 12.1.2018, str. 55.
([8]) UL C 215, 19.6.2018, str. 21.
([9]) UL C 238, 6.7.2018, str. 28.
([10]) UL C 482, 23.12.2016, str. 89.

četrtek, 25. november 2020

A. ker Evropska unija v skladu s ciljem podnebne nevtralnosti najpozneje do leta 2050 zahteva novo industrijsko strategijo, ki bo ustvarila pogoje za inovativno, vključujočo, odporno in digitalizirano družbo ter pomembno prispevala h globalni konkurenčnosti evropskih industrij; ker bi morala ta strategija ohraniti visoko stopnjo zaposlenosti in visokokakovostna delovna mesta, pri čemer ne sme biti nihče zapostavljen; zagotoviti mora tudi dvojni prehod na sodobno in digitalizirano evropsko industrijsko bazo, ki bo v celoti izkoristila potencial obnovljivih virov energije, ki so energetsko zelo učinkoviti in z viri zelo gospodarni, pa tudi podnebno nevtralni; prav tako bi morala okrepiti vodilno vlogo Evrope v svetu in zmanjšati odvisnost Unije od drugih delov sveta v strateških vrednostnih verigah z diverzifikacijo in povečanjem njihove trajnosti, da bi se izognili selitvi evropskih industrij in hkrati ohranili odprtost trga;

B. ker je pandemija COVID-19 s svojimi posledicami v Evropi povzročila upad gospodarske rasti, kakršnega doslej še ni bilo, zato bi se lahko neenakosti in družbene napetosti v Uniji še poglobile, zlasti med najranljivejšimi državljani;

C. ker se industrijska konkurenčnost in podnebna politika medsebojno krepita, inovativna in podnebno nevtralna ponovna industrializacija pa bo ustvarila lokalna delovna mesta in zagotovila konkurenčnost evropskega gospodarstva; ker bi bilo treba tak pristop uporabljati v vseh politikah, ki obravnavajo zeleni in digitalni prehod;

D. ker mora Unija sprostiti neizkoriščeni podjetniški potencial določenih družbenih skupin, v katerih ga je treba v celoti razviti, vključno z mladimi, migranti, starejšimi in ženskami; ker bi bila lahko industrijska strategija Unije priložnost za krepitev podjetniške kulture nezadostno zastopanih ali prikrajšanih skupin in bi jim lahko omogočila, da v celoti prispevajo k digitalnemu in zelenemu prehodu;

E. ker sta pandemija COVID-19 in gospodarska recesija brez primere, ki jo je povzročila, prizadela vse gospodarske sektorje, zlasti mala in srednja podjetja, gospodarska dejavnost v nekaterih sektorjih pa je celo popolnoma zamrla; ker v teh okoliščinah hitro in pravično okrevanje ne bo mogoče doseči z običajnim pristopom, pri čemer bi se morala vsaka v prihodnost usmerjena industrijska strategija najprej osredotočiti na okrevanje industrije in dolgoročno globalno konkurenčnost, zlasti v sektorjih rasti in v tistih sektorjih, ki so zaradi ukrepov za omejitev gibanja utrpeli največ škode;

F. ker bo finančna struktura gospodarskih družb zaradi novih posojil, najetih za preživetje upada gospodarske rasti, verjetno ranljivejša, kar bo kratko-, srednje- in dolgoročno povzročilo počasno rast in pomanjkljive naložbene zmogljivosti za uresničitev dvojnega prehoda na digitalizirano, podnebno nevtralno, krožno in z viri gospodarno gospodarstvo;

G. ker Unija v teh okoliščinah potrebuje industrijsko strategijo, ki se bo izvajala v dveh ločenih fazah in bo prva osredotočena na okrevanje, druga pa na obnovo in odpornost; ker bi moralo okrevanje gospodarstva temeljiti na odločnem socialnem in okoljsko trajnostnem pristopu ter podpirati obnovo industrije in s tem zagotoviti uspešno digitalno in zeleno preobrazbo, te spremembe pa zahtevajo kvalificirano delovno silo, da bo zagotovljen pošten in pravičen prehod;

H. ker je industrijski sektor v Evropi močno prepleten in so države članice med seboj trdno povezane, njihov pristop do podjetij različnih velikosti pa se razlikuje; ker bo zato usklajena evropska politika, ki bo zagotavljala koristi celotni proizvodni verigi, od velikih podjetij do malih in srednjih podjetij, uspešnejša pri povečanju svetovne konkurenčnosti in trajnosti Evrope;

I. ker bi si morala Unija še naprej prizadevati za ambiciozne večstranske in dvostranske trgovinske sporazume; ker je bila evropska industrija že pred krizo zaradi COVID-19 na razpotju, saj je kljub temu, da ostaja steber evropskega gospodarstva in zaposluje približno 32 milijonov ljudi, njen prispevek k evropskemu BDP v dvajsetih letih padel s 23 % na 19 %; ker se naša industrija v tem času sooča z močno mednarodno konkurenco, poleg tega pa nanjo pogosto negativno vplivajo vedno bolj protekcionistični trgovinski ukrepi tretjih držav, ki nimajo visokih okoljskih in socialnih standardov;

J. ker mora nova evropska industrijska strategija omogočiti dvojni prehod na konkurenčno in trajnostno evropsko industrijsko bazo; ker je ta preobrazba priložnost, da Evropa posodobi svoje industrijske temelje, ohrani in vrne delovna mesta in bistveno industrijsko proizvodnjo ter izboljša spretnosti, znanja in zmogljivosti, ki so nujni v okviru globalnih prizadevanj za uresničevanje ciljev, opredeljenih v podnebnih pravilih, ter ciljev trajnostnega razvoja;

K. ker mora strategija zagotoviti potreben regulativni okvir, ki bo omogočil dvojni prehod, ter potrebno infrastrukturo in finančne vire, s poudarkom na načelu „energetske učinkovitosti na prvem mestu“, prihranku energije in virov, tehnologiji obnovljivih in brezogljičnih virov energije, krožnosti in nestrupenosti;

L. ker so podnebne spremembe in uničevanje okolja ne glede na krizo zaradi COVID-19 še vedno eden od največjih izzivov, ki zahtevajo celovit in enoten pristop; ker industrijske emisije EU prispevajo k skupnim emisijam toplogrednih plinov v Evropi; ker je dekarbonizacija energetsko intenzivne industrije še vedno eden največjih izzivov pri doseganju podnebne nevtralnosti najpozneje do leta 2050; meni, da bi morali k uresničevanju podnebnih ciljev Unije prispevati vsi sektorji;

M. ker je kriza zaradi COVID-19 pokazala, da imajo digitalna sredstva, vključno s povezljivostjo in omrežji ter digitalnimi znanji in spretnostmi, bistveno vlogo kot orodje, ki delavcem in gospodarskim družbam omogoča, da svoj način izvajanja nalog in delovanja prilagodijo izrednim razmeram; ker sta odpornost digitalne infrastrukture ter izboljšanje digitalnih znanj in spretnosti delovne sile prednostni področji za povečanje konkurenčnosti evropskih podjetij, zlasti malih in srednjih;

N. ker bi se morala nova industrijska strategija Unije osredotočiti na povečano povezljivost, izboljšane digitalne plasti, industrijski internet stvari, umetno inteligenco, verigo podatkovnih blokov, hiperzmogljivo računalništvo in kvantno računalništvo; ker bo digitalni sektor pripomogel tudi k uresničevanju evropskega zelenega dogovora in industrijskega prehoda na podnebno nevtralnost, in sicer kot vir tehnoloških rešitev in optimizacije industrijskih procesov ter z izboljšanjem energetske učinkovitosti in uspešnosti krožnega gospodarstva samega digitalnega sektorja;

O. ker suverenost in strateška avtonomija Unije zahtevata avtonomno in konkurenčno industrijsko bazo ter obsežne naložbe v raziskave in inovacije, da bi vzpostavili vodilni položaj na področju ključnih omogočitvenih tehnologij in inovativnih rešitev ter zagotovili svetovno konkurenčnost; ker bi morala industrijska strategija Unije vsebovati akcijski načrt za okrepitev, skrajšanje, večjo trajnost in diverzifikacijo dobavnih verig evropskih industrij, da bi zmanjšali zanašanje na določeno število trgov in povečali njihovo odpornost; ker bi morala obstajati tudi strategija za pametno vračanje industrije, da bi ponovno zagnali in povečali proizvodnjo v Evropo, okrepili naložbe ter preselili industrijsko proizvodnjo v sektorjih, ki so za Unijo strateškega pomena;

1. meni, da bi moral biti v vseh strategijah Unije poudarek na prehodu na socialno, gospodarsko in okoljsko odporno družbo, strateškem vodstvu in avtonomiji ter dobro delujočem enotnem trgu; zato tudi meni, da je treba zagotoviti zakonodajni in politični okvir, ki bo v celoti delujoč in usmerjen v prihodnost ter bo temeljil na razumevanju dinamike med načrtom za oživitev gospodarstva, našimi podnebnimi in digitalnimi ambicijami, ter učinkovito industrijsko strategijo, ki bo racionalizirala različne pristope in cilje; poziva Komisijo, naj opredeli celovito prenovljeno industrijsko strategijo, ki bo zagotovila jasen politični okvir in regulativno varnost ter med drugim:

(a) ustvarila pogoje za dolgoročno rast, izboljšala blaginjo Unije, ki temelji na inovacijah, in globalno konkurenčnost ter dosegla podnebno nevtralnost;

(b) črpala ustrezna finančna sredstva, vključno z ukrepi za okrevanje;

(c) podpirala in upravljala dvojni zeleni in digitalni prehod ter zagotovila, da se bodo ohranjala ter ustvarjala nova visokokakovostna delovna mesta;

(d) prispevala k izvajanju evropskega zelenega dogovora;

(e) zagotavljala bolj trajnostne, diverzificirane in digitalizirane strateške vrednostne verige, tudi s spodbujanjem in podpiranjem mednarodne trgovine, ki temelji na pravilih;

(f) krepila podjetniški duh, ustvarjala podjetjem prijazno okolje, podpirala mala in srednja podjetja ter spodbujala ustanavljanje in širitev podjetij, vključno z zagonskimi podjetji;

(g) izboljšala strateško odpornost in avtonomnost Unije, tudi na področju surovin, ter krepila vodilni položaj na področju tehnologije;

(h) ustvarjala pogoje za enak razvoj in ga spodbujala v vseh regijah Unije, pri čemer nihče ne sme biti zapostavljen;

2. poziva k vključujoči industrijski strategiji, ki bo pri razvoju in izvajanju vključevala vse industrijske ekosisteme, mala in srednja podjetja, regije, skupnosti in delavce; meni, da lahko močna industrijska strategija prispeva k premostitvi morebitnih vrzeli in omogoča, da bodo izkoriščene priložnosti, ki jih ustvarja dvojni prehod; meni, da mora imeti industrijska politika Unije oporo v trdnem socialnem stebru in da mora pravočasno obravnavati socialne posledice strukturnih sprememb;

3. meni, da je treba nujno vlagati v aktivne trge dela ter zagotoviti programe izobraževanja in usposabljanja v skladu s potrebami gospodarstva; poziva Komisijo, naj vzpostavi politiko Unije za kompenzacijo izgubljenih delovnih mest v tradicionalnih industrijah z zaposlitvenimi priložnostmi v sektorjih digitalne in zelene preobrazbe; spodbuja Komisijo in države članice, naj podpirajo gospodarsko in socialno okrevanje območij, ki jim grozi odseljevanje in osiromašenje prebivalstva, pri čemer je treba posebno nameniti razlikam med spoloma, saj je malo verjetno, da bodo nova delovna mesta na voljo v istih regijah, ki bodo izgubile tradicionalno industrijo, ali da bodo zanje kvalificirani isti delavci;

4. meni, da dvojni prehod ponuja priložnost za področja, kjer prevladujejo fosilna goriva, da se v prvi vrsti preusmerijo v inovacije in proizvodnjo, združljivo s cilji za doseganje podnebne nevtralnosti; zato poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo ta prehod spodbujal pogoje za ustvarjanje delovnih mest, ki bodo pošteni in socialno pravični v duhu načela, da nihče ne sme biti zapostavljen, skupaj z doslednim izvajanjem evropskega stebra socialnih pravic, izboljšanjem socialnih in življenjskih standardov ter dobrimi delovnimi pogoji; v zvezi s tem poudarja, da morajo vsak ukrep, ki pospešuje dvojni prehod, spremljati ustrezne politike in konkretni ukrepi za odpravljanje negativnih učinkov za regije in najbolj ranljive osebe;

5. meni, da se je treba v ta namen osredotočiti na regionalno in socialno kohezijo ter predvidevanje in upravljanje prestrukturiranja, prilagojenega posebnostim in potrebam lokalnega trga dela, da bi se spodbudilo okrevanje gospodarstva v prizadetih regijah, boj proti brezposelnosti in uporaba javnih naložb, tudi v ključnih sektorjih, ki jih je pandemija še posebej prizadela, da bi tako podprli visokokakovostna delovna mesta po vsej Uniji; poudarja pomen sodelovanja delavcev pri upravljanju in vodenju podjetij;

6. poudarja, da je treba prepoznati prihodnja znanja in spretnosti ter da potrebujemo večje naložbe v človeške vire, izobraževanje, ciljno usmerjeno usposabljanje, izpopolnjevanje in vseživljenjsko izobraževanje, da bi imeli ljudje in regije v prihodnosti zagotovljene možnosti in dohodek, industrija pa kvalificirane delavce; ugotavlja, da je konkurenčna industrija močno odvisna od zaposlovanja in ohranjanja kvalificirane delovne sile s ključnimi znanji in spretnostmi na področju trajnosti in digitalne preobrazbe podjetij, kar bi bilo treba podpreti z ustreznim financiranjem iz programa za digitalno Evropo in programa za enotni trg;

7. poziva Komisijo in države članice, naj si prizadevajo za večje usklajevanje izobraževalnih politik z obsežnimi javnimi naložbami vanje po vsej Evropi; Komisijo tudi poziva, naj ustanovi strokovno skupino deležnikov, ki bo zadolžena za predvidevanje prihodnjih vrzeli in primanjkljaja v industrijskih veščinah s pomočjo umetne inteligence in digitalnih virov, zlasti potenciala masovnih podatkov;

8. meni, da bi morala nova dolgoročna strategija za evropsko industrijsko prihodnost prispevati k odpravljanju razlike med plačami moških in žensk, ki še vedno vpliva na evropski trg dela in na evropsko družbo; poziva Komisijo, naj pri izvajanju evropske industrijske strategije ustrezno upošteva razsežnost spola, tako v fazi okrevanja kot tudi v fazi obnove in preoblikovanja, pri čemer naj uporabi tudi orodja za vključevanje vidika spola v proračun pri opredelitvi finančnih instrumentov za podporo industrijske in gospodarske rasti Unije;

9. poudarja, da ima lahko evropska industrija ključno vlogo pri dejavnem zavzemanju za ambiciozne okoljske, socialne in ekonomske cilje, tudi na področju človekovih pravic; meni, da mora Unija za uresničitev teh ciljev zagotoviti splošen okvir potrebne skrbnosti, na podlagi katerega bo industrija prepoznavala, spremljala, preprečevala, blažila in upoštevala okoljska in socialna tveganja, vplive, zlorabe in škodo v zvezi s svojimi dejavnostmi znotraj države in na svetovni ravni ter v vseh dobavnih verigah, da bodo zagotovljeni minimalni standardi in ustvarjeni enaki konkurenčni pogoji;

10. meni, da Unija potrebuje industrijsko strategijo, ki bo prispevala k okrevanju industrije po sedanji gospodarski krizi, privabljala naložbe, podpirala dostop do kapitala in spodbujala učinkovito konkurenco; zato meni, da bi morala posodobljena strategija upoštevati dve poglavitni in medsebojno povezani fazi: ena bo namenjena utrditvi delovnih mest, ponovnemu zagonu proizvodnje in njeni prilagoditvi na t. i. novo normalnost po koncu pandemije, druga pa obnovi in preobrazbi;

11. poziva Komisijo, naj v zvezi s tem okrepi ustrezno obstoječo in prihodnjo zakonodajo, da bi dali prednost zelenemu in digitalnemu prehodu, hkrati pa okrepili dolgoročno konkurenčnost ter družbeno in gospodarsko odpornost v obeh fazah; poleg tega poziva Komisijo, naj spodbuja notranje povpraševanje in dolgoročno rast v Uniji s privabljanjem več javnih in zasebnih naložb v raziskave in inovacije, v razvoj novih trajnostnih in digitalnih tehnologij, tudi v delovno intenzivnih panogah, v nova infrastrukturna omrežja in projekte, ki bodo skladni s cilji evropskega zelenega dogovora, v energetsko učinkovitost in učinkovito rabo virov ter v krožno gospodarstvo;

12. poziva Komisijo, naj pripravi izčrpno poročilo, v katerem bo ocenila stanje gospodarstva Unije in izvedljivost dvojnega prehoda, pri čemer je treba upoštevati priložnosti za industrijo, tudi za mala in srednja podjetja, da bi izkoristili sinergijo in minimizirali tveganja, ki jih lahko predstavljata drug drugemu, ter ustvarili največje možne koristi; poziva Komisijo, naj na podlagi svojih ugotovitev strategijo, objavljeno marca 2020, prilagodi sedanjim razmeram in obravnava obe fazi, pri tem pa naj se še naprej osredotoča na zeleni, digitalni, pravičen in pošten prehod, ki bo krepil suverenost Unije in njeno strateško avtonomijo;

13. poudarja, da mora industrijska strategija Unije slediti natančno opredeljenim ciljem, in poziva Komisijo, naj zaradi popolne preglednosti določi jasne, jasne in konkretne opredelitve pojmov „strateška“, „samostojnost“, „strateška avtonomija“, „odpornost“, „strateška odpornost“ in druge s tem povezane pojme, da bodo z njimi povezani sprejeti ukrepi specifični in usmerjeni v prednostne naloge in cilje EU;

14. meni, da tradicionalni instrumenti zavarovanja ne zadostujejo za kritje izgub pri prekinitvi poslovanja zaradi pandemije in da je potrebna ambiciozna rešitev na ravni EU za predvidevanje in upravljanje negativnih učinkov prihodnje pandemije ali sistemske krize na ljudi, podjetja in gospodarstvo; poziva Komisijo, naj si prizadeva za oblikovanje okvira, ki bi zajemal institucionalne vlagatelje, države članice in EU ter bi kril izgube zaradi prekinitve poslovanja v primeru prihodnje pandemije;

15. pozdravlja predlog Komisije, da se vzpostavi nov evropski instrument za okrevanje s sredstvi v višini 750 milijard EUR; obžaluje, da so bila tako v večletnem finančnem okviru 2021–2027 kot v evropskem instrumentu za okrevanje zmanjšana sredstva, namenjena za v prihodnost usmerjene programe, ki jih je julija 2020 predlagal Evropski svet, ter poziva, naj se poraba iz proračuna EU za prizadevanja na področju podnebnih sprememb poveča na vsaj 30 % proračuna; meni, da bodo ti rezi ogrozili temelje trajnostnega in odpornega okrevanja industrije Unije ter negativno vplivali na doseganje ciljev Unije glede podnebne nevtralnosti do leta 2050, pa tudi na socialno pravičnost in svetovno konkurenčnost; zato poziva k ambicioznemu in trdnejšemu dolgoročnemu proračunu EU za obdobje 2021–2027, ki ne bo nižji od predloga Komisije; v zvezi s tem poudarja stališče Parlamenta o reformi sistema virov lastnih sredstev EU, vključno z uvedbo novih virov, ki bodo bolje usklajeni z glavnimi prednostnimi nalogami politik EU in bodo spodbujali napredka pri njihovem izvajanju;

16. pozdravlja ukrepe, ki jih je Unija sprejela za obvladovanje krize zaradi COVID-19, likvidnostno injekcijo ECB, povečanje kapitala EIB za mala in srednja podjetja in pobudo SURE, da bi državam članicam pomagali financirati ureditve skrajšanega delovnega časa, ohraniti zaposlenost in zaščititi delavce; pozdravlja tudi dodelitev izrednih finančnih sredstev v okviru državne pomoči sicer solventnim podjetjem in delavcem, da bi lažje premostili ekonomske izgube zaradi pandemije; vseeno poziva Komisijo, naj poskrbi za to, da pomoč, zagotovljena v fazi izrednih razmer, ki je upravičena zaradi posledic pandemije, ne bo privedla do pomanjkanja učinkovite konkurence na enotnem trgu in da ne bo noben strateški sektor prezrt; z zanimanjem pričakuje pravočasen pregled pravil Unije o državni pomoči, da bi državam članicam zagotovili potrebno prožnost za ciljno usmerjeno podporo pri spodbujanju industrijskega razogljičenja in digitalizacije, zlasti smernic o državni pomoči za varstvo okolja in energijo; v zvezi s tem poudarja, da bi morala vsaka revizija pravil o državni pomoči temeljiti na oceni učinka konkurenčnosti evropske industrije, upoštevati morebitna izkrivljanja na svetovni ravni ter biti popolnoma skladna z doseganjem podnebne nevtralnosti EU do leta 2050 in okoljskih ciljev, opredeljenih v podnebnih pravilih EU;

četrtek, 25. november 2020

17. poudarja, da bi bilo treba državno pomoč odobriti samo podjetjem, ki se soočajo z neposrednimi gospodarskim posledicami zaradi COVID-19, in da bi morala biti omilitev pravil o državni pomoči časovno omejena; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj predlaga posebno ureditev državne pomoči za podporo sektorjem, ki so jih izredni ukrepi zaradi COVID-19 najbolj prizadeli, kot so avtomobilska, turistična, letalska, jeklarska in kovinska industrija; poziva Komisijo, naj določi skupne minimalne zahteve za podjetja, ki prejemajo finančno pomoč, da se prepreči, da bi različna nacionalna merila povzročila nadaljnja odstopanja; poudarja, da bi se morala javna pomoč uporabljati za ohranitev delovnih mest in usklajevanje dejavnosti podjetij, ki jo prejemajo, s cilji Unije za podnebno nevtralnost in okoljskimi cilji;

18. poudarja, da je treba zagotoviti, da bodo nujno pomoč prejemala le podjetja, ki spoštujejo veljavne kolektivne pogodbe in niso registrirana v davčnih oazah;

19. poudarja tudi, da bi morala biti vsakršna državna pomoč, dodeljena v okviru industrijske ali katere koli druge politike, skladna z „načelom ravnotežja“, da bi se zagotovili enaki konkurenčni pogoji in preprečile vsakršne oblike davčnega dampinga v EU in izkrivljanje konkurence;

20. poziva Komisijo, naj vzpostavi jasen, dosleden in dostopen pristop k opredelitvi trga pri zadevah v zvezi s konkurenco v različnih industrijah; poleg tega poudarja, da je treba zagotoviti ustrezno hitrost, preglednost in sorazmernost v upravnem in postopkovnem okviru postopkov EU o konkurenci, zlasti pri nadzoru združitev, ki ga izvaja EU;

21. spodbuja Komisijo, naj vzpostavi poročanje o načinih, kako tuji protekcionizem vpliva na industrijo Unije, in redno ocenjevanje konkurenčnosti različnih industrijskih sektorjev Unije v primerjavi z njenimi glavnimi konkurenti po svetu, ter naj hitro ukrepa, če je potrebna prilagoditev pravil Unije;

22. poziva Komisijo, naj ob upoštevanju bistveno spremenjenih svetovnih gospodarskih razmer pregleda protimonopolna pravila Unije in poskuša doseči ravnotežje med potrebo po obvladovanju konkurence na svetovni ravni ter zaščito dobavne verige in potrošnikov pred potencialno negativnimi posledicami bolj skoncentriranega notranjega trga;

23. meni, da so gospodarske sheme, ki so jih uvedle posamezne države članice kot pomoč, da bi mala in srednja podjetja ter zagonska podjetja in gospodarske družbe premagali kratkoročne denarne težave, koristne, a bi lahko v nekaterih primerih povečale njihovo stopnjo zadolženosti; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj podpre programe EU in nacionalne programe, ki spodbujajo povečanje kapitala, ter olajša okrevanje;

24. poziva Komisijo, naj ponovno oživi in obnovi pobudo „Small Business Act“ za Evropo s pobudami, namenjenimi zlasti podpori mikropodjetij in malih podjetij, saj ukrepi, ki temeljijo na enotnem pristopu za vse, pogosto niso ustrezni za mikropodjetja ter mala in srednja podjetja; meni, da bi bilo najbolje, če bi mala in srednja podjetja obravnavali z namenskimi podpornimi ukrepi, s katerimi bi preprečili upravne ovire in zagotovili, da imajo podjetja dostop do potrebne likvidnosti z učinkovitimi in dostopnimi orodji na podlagi hitrih, prožnih ter malim in srednjim podjetjem prijaznih postopkov; poudarja, da veliko malih in srednjih podjetij ne bo dovolj likvidnih za vlaganje v trajnostno digitalno preobrazbo;

25. poudarja, da programi financiranja EU prispevajo k dolgoročni ravni rasti pri upravičenih podjetjih, vendar tudi poudarja, da se podjetja, zlasti mala in srednja podjetja, soočajo z znatnimi težavami pri dostopu do financiranja EU; zato poziva Komisijo, naj sledi poti, ki so jo začrtale sofinancirane nacionalne sheme davčnih dobropisov, namenjene spodbujanju naložb v digitalne in okoljske tehnologije;

26. ponovno poudarja pomen namenskih podpornih ukrepov za mala in srednja podjetja s trdno finančno podporo v naslednjem večletnem finančnem okviru; spodbuja Komisijo, naj razmisli o oblikovanju programa vavčerjev za mala in srednja podjetja, da podpre njihova prizadevanja, vključno s prizadevanji za posodobitev zastarele opreme, okrepitev prenosa znanja in opredelitev najučinkovitejše uporabe tehnologij, kot je industrijska umetna inteligenca, za izpopolnjevanje delovne sile z nujno potrebnimi veščinami za omogočanje nadzora sredstev na daljavo, spremljanje proizvodnje in sodelovanje zaposlenih, ter za okoljsko trajnostne poslovne modele, pristope krožnega gospodarstva, energijsko učinkovitost in učinkovito uporabo virov, kar so področja, na katerih so znanja in spretnosti pogosto ključnega pomena ter malim in srednjim podjetjem omogočajo, da ostanejo konkurenčna;

27. obžaluje, da še vedno obstaja velika razlika med velikimi podjetji ter malim in srednjimi podjetji glede vključevanja digitalnih tehnologij v njihovo poslovanje, pa tudi razlika med tistimi, ki so na področju inovacij na čelu, in tistimi, ki zaostajajo; poudarja, da je treba povečati priložnosti za mala in srednja podjetja kar zadeva njihovo zmogljivost za prevzemanje inovativnih tehnologij in zmanjšanje digitalnih neravnovesij na področju infrastrukture v malih mestih ter na podeželskih in oddaljenih območjih; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj dodatno podpre evropska vozlišča za digitalne inovacije, ki so na podlagi poznavanja lokalnih ekosistemov potencialno učinkovito sredstvo za zmanjšanje digitalne vrzeli;

28. meni, da bi morala biti podjetja socialnega gospodarstva v celoti vključena v izid industrijske strategije, saj ustvarjajo javno vrednost in prispevajo k razvoju lokalnih skupnosti, v katerih delujejo; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj pri oblikovanju finančnih instrumentov in delovnih programov upošteva posebnosti te kategorije podjetij, da bi podprla njihov dostop do finančnih sredstev;

29. poudarja, da je zaradi posebnih značilnosti gospodarsko vzdržen prehod na podnebno nevtralno in v celoti digitalno gospodarstvo posebej primeren za ukrepe za okrevanje, katerih namen je hitro spodbuditi povpraševanje potrošnikov in zaposlovanje; poudarja, da dokazi kažejo, da zeleni in digitalni projekti ustvarijo več delovnih mest, višje kratkoročne donose na porabljen evro ter višje dolgoročne prihranke stroškov v primerjavi s tradicionalnimi fiskalnimi spodbudami, saj se hitro razvijajo zaradi že dostopne tehnologije (na primer obnovljivi viri), pogosto vključujejo mala in srednja podjetja ter spodbujajo lokalna gospodarstva z močnimi zaposlitvenimi učinki, hitro povečujejo razpoložljivi dohodek potrošnikov (na primer z energetsko učinkovitostjo), so manj izpostavljeni zunanjim pretresom ter bodo tako prispevali k odpornejšemu socialnemu in ekonomskemu okrevanju;

30. ugotavlja, da za pomoč pri opredeljevanju naložb z velikim pozitivnim okoljskim in socialnim vplivom taksonomija EU, kjer je razpoložljivo, določa okvir za vzpostavitev stopnje, do katere naložba šteje za okoljsko trajnostno, in zagotavljanje, da se ne povzroči nikakršna bistvena škoda za okoljske ali socialne cilje;

31. meni, da Unija potrebuje inovativno industrijsko strategijo, ki pospešuje digitalizacijo naših industrij ter malih in srednjih podjetij, tudi tradicionalnih, veča industrijsko zmogljivost Unije na področju kritičnih digitalnih infrastruktur in zmogljivosti ter krepi enoten digitalni in podatkovni trg; meni, da mora Unija podpirati podjetja pri avtomatizaciji in digitalizaciji njihovega strokovnega znanja in usposabljanja ter pri naložbah v digitalno opremo (strojno in programsko), pri tem pa posebno pozornost nameniti spodbujanju udeležbe žensk v procesu digitalizacije in k posodobitvi in izboljšanju sistemov usposabljanja in pridobivanja kvalifikacij; poudarja pomen programa za digitalno Evropo in pospeševanja uvedbe omogočitvenih tehnologij in tehnologij v vzponu v industrijskih panogah; spodbuja vzpostavljanje vozlišč za digitalne inovacije po vsej EU;

32. poziva Komisijo in države članice, naj med drugim vlagajo v podatkovno gospodarstvo, na človeka osredotočeno umetno inteligenco, pametno proizvodnjo, internet stvari, mobilnost, superračunalništvo, inženiring in tehnologijo programske opreme, oblak, kvantno tehnologijo, odpornost, cenovno dostopna in varna zelo hitra omrežja 5G in 6G, tehnologijo razpršene evidence, robotiko, baterije in satelitski internet; zato v zvezi s tem poziva države članice in Komisijo, naj zagotovijo pravočasno izvajanje ustreznih ključnih ukrepov, priporočenih v naboru orodij za kibernetsko varnost 5G, zlasti pa naj v zvezi s ključnimi sredstvi, ki so v ocenah tveganja, usklajenih na ravni Unije, opredeljena kot kritična in občutljiva, uporabljajo zadevne omejitve za visoko tvegane dobavitelje, kjer je to ustrezno;

33. poudarja, da ima digitalni sektor ključno vlogo pri prispevanju k preobrazbi industrijskega sektorja, tako pri zagotavljanju rešitev čiste tehnologije in optimizacije industrijskih procesov kot pri zmanjševanju njihovega vpliva na okolje; glede na veliko porabo energije in sredstev, povezano z IKT, poziva Komisijo, naj oceni morebiten vpliv obsežnega razvoja digitalnih rešitev na okolje, pri tem pa Evropi zagotovi primat pri izjemno energijsko učinkovitih in krožnih digitalnih tehnologijah in podatkovnih središčih; jo poziva, naj predlaga konkretne načrte za digitalne rešitve, ki bi prispevali k ekološkemu prehodu, in določi metodologijo za spremljanje in količinsko opredelitev vse večjega vpliva digitalnih tehnologij na okolje;

34. poudarja, da imajo podatki ključno vlogo pri preobrazbi evropskih industrij ter da sta pametna rast proizvodnje in digitalizacija pomembna; poziva Komisijo, naj uvede enotno evropsko digitalno in podatkovno okolje ter zagotovi in spodbuja interoperabilnost, pa tudi dostop do in pretok varnih podatkov in programske opreme v Uniji in med sektorji, in sicer v podjetjih vseh velikosti in med javnimi ustanovami; jo tudi poziva, naj zagotovi primat Evrope pri določanju v prihodnost usmerjenih standardov in oblikovanju v prihodnost usmerjenih orodij in infrastruktur za hrambo in obdelavo podatkov ter združevanje evropskih podatkov v ključnih sektorjih, s skupnimi in interoperabilnimi podatkovnimi prostori na ravni Unije; jo v zvezi s tem poziva, naj se osredotoči zlasti na projekte, namenjene upravljanju s podatki in označevanju podatkov, standardizaciji in varnosti podatkov, naj podatke, zlasti podatke javnih organov, razvija in obdeluje na evropskem

ozemlju, naj vzpostavi boljši sistem obdavčevanja digitalnega gospodarstva, v katerem bodo dobički obdavčeni in v katerem bodo imela podjetja veliko interakcije z uporabniki, ter naj še naprej razvija evropske standarde in certificiranje na področju kibernetske varnosti, s čimer bo zagotovila večjo konkurenčnost, promovirala prelomne tehnologije, zlasti za kritično infrastrukturo, tudi z revizijo direktive o varnosti omrežij in informacijskih sistemov in z vzpostavitvijo strokovne mreže centrov za kibernetsko varnost; jo tudi poziva, naj zagotovi pravično platformo za poslovne odnose, ki bi podjetjem v EU, zlasti malim in srednjim podjetjem, omogočala učinkovito uporabo podatkov, ustvarjenih na platformah;

35. priznava, kako pomemben je pregleden, verodostojen in interoperabilen evropski pristop k podatkovnemu gospodarstvu, ki je osredotočen na človeka; poziva Komisijo in države članice, naj postopno odpravijo razdrobljenost v različnih nacionalnih strategijah in obravnavajo neravnovesja v tržni moči, da bi podprle vsesplošni tok podatkov na ravni Unije, interoperabilnost, upravljanje podatkov, varstvo podatkov in njihovo (ponovno) uporabo;

36. poudarja, da je potreben evropski pravni okvir za umetno inteligenco, robotiko in povezane tehnologije, ki obravnava etična načela in temeljne pravice pri njihovem razvoju, uvedbi in uporabi ter vprašanja v zvezi z varnostjo in odgovornostjo; poudarja, da bo za inovacije in konkurenčnost evropske industrije potreben horizontalni okvir, ki odraža vrednote in načela Unije, da bi zagotovili konkretne smernice in pravno varnost za državljane in podjetja, vključno s tistimi, ki imajo sedež zunaj Unije;

37. meni, da je treba previdno proučiti vse zakonodajne ukrepe v okviru revizije trenutno veljavnega okvira pravic intelektualne lastnine, saj bi to lahko močno vplivalo na še vedno občutljivo in razvijajoče se podatkovno gospodarstvo EU; meni, da ne bi smelo biti lastninske pravice na podlagi intelektualne lastnine za neosebne podatke, ki jih uporabljajo in proizvajajo tehnologije, kot je umetna inteligenca;

38. poziva Komisijo, naj v načrt za okrevanje vključi konkretne ukrepe za privabljanje industrije v Evropo, naj poveča, okrepi in spodbuja vrnitev in diverzifikacijo evropskih industrij v smislu njihovega strateškega pomena ter z vidika podnebne nevtralnosti, ter naj skrajša in diverzificira vrednostne verige; v zvezi s tem poudarja pomen zagotavljanja, da Unija proizvaja dovolj strateških dobrin, kot so medicinska in zdravstvena oprema ali obnovljiva energija, da bo samozadostna v kriznih časih, ter za doseganje tega cilja spodbuja uporabo spodbud, kot so zahteve za večji obseg nakupa lokalnih proizvodov (EU/EGP) iz sektorjev, ki prejemajo začasno pomoč;

39. priznava tveganje, da bo pandemija COVID-19 vodila v okrepitev gospodarskega nacionalizma in protekcionizma, kar je izjemen izziv za prosto trgovino, ki temelji na pravilih, in globalne vrednostne verige zaradi ponovne nacionalizacije proizvodnje ter prekinitve teh verig; v ta namen poziva deležnike, naj skrajšajo in diverzificirajo svoje dobavne verige ter jih naredijo bolj vzdržne, da bi zmanjšali ranljivost;

40. v zvezi s tem poziva Komisijo, naj se zavzame za odprt mnogostranski trgovinski sistem, ki temelji na pravilih in je skladen s svetovnimi prizadevanji za zaustavitev podnebnih sprememb in izgube biotske raznovrstnosti ter z okoljskimi in socialnimi standardi EU, ki izboljšuje dostop do mednarodnih trgov za evropska podjetja ter preprečuje močnim mednarodnim akterjem, da bi zlorabljali svojo tržno moč; meni, da bi morala Unija v tem okviru ustrezno uporabiti politiko konkurence v zvezi s podjetji iz tretjih držav, bolj odločno uporabljati ukrepe instrumenta trgovinske zaščite, da bi sistematično obravnavala prakse nepoštenega dampinga in subvencij, ter da bi morala okrepiti obstoječ sistem instrumenta trgovinske zaščite;

41. poziva Komisijo, naj nemudoma predlaga začasno prepoved tujih prevzemov evropskih podjetij v strateških sektorjih, ki jih izvajajo podjetja v državni lasti ali z vladami povezana podjetja iz tretjih držav; jo nadalje poziva, naj razmisli o vzajemnosti dostopa do trga, sistematično preuči okvir Unije za pregled neposrednih tujih naložb, da bi zaščitila dostop do strateških industrij, infrastrukture, ključnih omogočitvenih tehnologij ter drugih sredstev, ki so v interesu varnosti in kibernetske varnosti, pa tudi naj prepreči sovražne prevzeme, da bi zaščitila konkurenčnost in zmanjšala izkrivljanje trga na enotnem trgu; v zvezi s tem pozdravlja belo knjigo o zagotavljanju enakih konkurenčnih pogojev glede tujih subvencij; poziva h bistveni okrepitvi in hitremu sprejetju Uredbe (EU) št. 654/2014 (uredba o izvrševanju); poudarja, da gre za pomembno orodje za zaščito interesov Unije, kadar tretje države sprejmejo nezakonite ukrepe, ki škodijo evropskim podjetjem;

42. poziva Svet, naj si še naprej prizadeva za napredek pri pogajanjih o instrumentu za mednarodno naročanje, ki zagotavlja vzajemnost in vzajemne standarde; poziva Komisijo, naj predlaga ustrezne pravne instrumente, ki bodo obravnavali učinke izkrivljanja, ki se pojavljajo na enotnem trgu, vključno s postopki javnega naročanja; jo v zvezi s tem poziva, naj premisli o možnosti, da bi dali prednost podjetjem, ki imajo in ohranjajo svoj sedež, proizvodnjo in delovna mesta v Uniji; jo poziva, naj preuči možnost uvedbe ukrepov v podporo evropskim proizvajalcem, zlasti malim in srednjim podjetjem, ki se soočajo z vse večjo konkurenco iz držav v vzponu, katera ne spoštuje skupnih mednarodnih trgovinskih pravil ter socialnih in okoljskih standardov, saj ni močnega instrumenta za mednarodno javno naročanje in učinkovitih globalnih pravil za dostop do javnih naročil;

43. meni, da ima lahko celovit pristop k industrijski strategiji, ki vključuje vse politike EU, pomembno vlogo v gospodarski in industrijski diplomaciji; spodbuja Komisijo k aktivni uporabi mreže gospodarskih zbornic EU v tretjih državah za oblikovanje novih poslovnih partnerstev;

44. pozdravlja cilj vzpostavitve vodilnih trgov z okoljsko trajnostnimi in digitalnimi tehnologijami ter inovativnimi rešitvami; meni, da je financiranje raziskav in inovacij bistveno za inovativne industrijske projekte in digitalne zmogljivosti, ter da bi moralo biti povezano s sedanjo analizo smernic za pomembne projekte skupnega evropskega interesa, ki jo izvaja Komisija; meni, da bi bilo treba pri opredelitvi meril upoštevati odpornost in strateško avtonomijo in bi morali biti pomembni projekti skupnega evropskega interesa skladni s cilji Unije glede podnebne nevtralnosti in njenimi digitalnimi cilji; poziva Komisijo, naj poveča preglednost pri izvajanju pomembnih projektov skupnega evropskega interesa, da bi zagotovila udeležbo malih in srednjih podjetij; jo tudi poziva, naj spodbuja vodilne evropske akterje in/ali ekosisteme v strateških industrijskih sektorjih, ki bi lahko konkurirali v svetovnem merilu in bodo prispevali k doseganju podnebno nevtralnega gospodarstva in digitalnega primata, ne da bi pri tem izkrivljali konkurenco v Uniji ali spodkopavali zaupanje v odprtost trga in dostop do njega;

45. poziva Komisijo, naj nadaljuje svoje delo na področju vrednostnih verig in zagotovi ustrezno spremljanje predlaganih ukrepov za šest strateških vrednostnih verig, ki jih je opredelil Strateški forum za pomembne projekte skupnega evropskega interesa, ter naj vzpostavi pregledne pogoje za vloge za skupne pomembne projekte skupnega evropskega interesa, ki bodo enotni v vseh državah članicah, da bi zagotovili, da koristijo Uniji kot celoti; jo poziva, naj v sedanji krizi vlaga v projekte, ki imajo jasno evropsko dodano vrednost, poenostavi upravne postopke, razširi merila za upravičenost stroškov in poveča financiranje;

46. meni, da bi moral biti Instrument Evropske unije za okrevanje steber prve faze okrevanja industrije EU po pandemiji COVID-19; poziva Komisijo, naj poskrbi za to, da se bo sklad začel hitro izvajati, in zahteva, da bo Parlament v celoti vključen v odločanje in izvajanje, da se zagotovi demokratična odgovornost in kar najbolj povečata preglednost in parlamentarni nadzor; zahteva, da mora Instrument Evropske unije za okrevanje za okrepljeno financiranje v začetni fazi v višini 750 milijard EUR:

(a) predvideti cilje za socialne, trajnostne in digitalne naložbe, da bi čim bolj zmanjšali negativne učinke in karseda povečali koristi za podnebno, okoljsko in socialno razsežnost;

(b) biti posebej osredotočen na mala in srednja podjetja, ki jih je pandemija COVID-19 najbolj prizadela, in podpirati njihov dostop do finančnih sredstev;

(c) biti, kjer je mogoče, neposredno upravljan s strani Komisije v tesnem sodelovanju z državami članicami prek evropskih programov, da bo napredek bolj usklajen, da bo imel večji vpliv na svetovnem trgu, da se kar najbolj povečata preglednost in parlamentarni nadzor in da se preprečijo notranje in zunanje izkrivljanje enotnega trga in motnje na njem;

(d) upoštevati posebnosti držav članic, ki jih je kriza različno prizadela;

(e) finančno pomoč razporejati med različne ekosisteme industrije, vključno z mikropodjetji ter malimi in srednjimi podjetji, glede na nastalo škodo, socialni učinek, izzive, s katerimi se spopadajo, in znesek nacionalne finančne podpore, ki so jo že prejeli prek nacionalnih shem pomoči, ob upoštevanju strukturnih medsebojnih odvisnosti različnih vrednostnih verig; upoštevati izkušnje, pridobljene pri prejšnjih ukrepih za javno podporo v odziv na gospodarsko in finančno krizo v letih 2008 in 2009, in njihov vpliv na odpornost ter dolgoročno gospodarsko in socialno okrevanje; upoštevati, da mora biti sklad pogojen z merili, s katerimi se zagotavlja, da se finančna sredstva ne uporabijo za odplačilo starih dolgov ali vzdrževanje zastarele tehnologije in da se podpirajo podjetja, ki prispevajo k dolgoročni rasti

ter imajo velik potencial za oživitev gospodarstva; upoštevati, da bi morali biti izdatki za okrevanje usmerjeni v podnebju in inovacijam prijazne sektorje z velikimi multiplikacijskimi učinki, ki bodo prispevali k prihodnji gospodarski odpornosti EU;

(f) podpirati nacionalne davčne sheme, ki spodbujajo kapitalske naložbe zasebnega sektorja in gospodarskim družbam omogočajo, da del posojil, ki jih zagotavlja sklad, pretvorijo v lastniški kapital;

(g) dodeliti namensko financiranje podjetjem, zlasti malim in srednjim podjetjem, mikropodjetjem in zagonskim podjetjem, katerih poslovni načrti in poslovanje vključujejo ključne inovacije, tehnologije in storitve, tudi napredek pri digitalnem in zelenem prehodu, ali katerih poslovanje je potrebno za strateško avtonomijo Unije v kritičnih sektorjih s posebnim poudarkom na večji krožnosti, gospodarnosti z viri, energijski učinkovitosti in prihrankih ter prehodom na obnovljive vire; prispevati k povečanju odpornosti dobavnih verig in zmanjšanju njihove odvisnosti, njihovi diverzifikaciji in krepitvi, pri tem pa preprečevati diskriminacijo podjetij, ki se soočajo s kriznimi razmerami in potrebujejo pomoč pri prehodu;

(h) nameniti financiranje velikim podjetjem, ki imajo verodostojne načrte za prehod na podnebno nevtralni model;

(i) krepiti program jamstev EIB in poskrbeti, da bo ta dopolnjeval nacionalne programe, da bo k njim pomembno prispeval in krepil njihov učinek v praksi;

(j) dati prednost podjetjem, ki so zavezana preglednosti, zagotavljajo prepoznavnost financiranja EU, uvajajo sisteme za sodelovanje delavcev v zadevah podjetja ter spoštujejo svoje obveznosti nefinančnega poročanja;

47. poudarja, da je treba podpreti trajnostno in pravično okrevanje in zagotoviti blaginjo državljanov po pandemiji COVID-19; meni, da bi moral sklad spodbujati trajnostnost in konkurenčnost evropskih industrij ter zagotavljati pošten in pravičen digitalni in zelen industrijski prehod;

48. meni, da bi morala Unija vzporedno s sedanjo krizo predvideti in začeti priprave na drugo fazo industrijske strategije, s čimer bi zagotovila konkurenčnost, okoljsko trajnostnost in digitalizacijo svojih industrij, kar bi privedlo do dolgoročne odpornosti na socialno odgovorni osnovi; želi spomniti, da bodo imele države članice ključno vlogo pri uspešnem okrevanju, tako da bodo spodbujale učinek omejenih sredstev EU, in da bi morala industrijska politika za Komisijo postati horizontalna naloga;

49. meni, da Unija potrebuje industrijsko strategijo, ki bo vključevala varovanje okolje in biotske raznovrstnosti, ter vztraja, da je treba pospešiti podnebno nevtralno preobrazbo naše industrije; poudarja, da morajo biti naložbe skladne s cilji podnebne nevtralnosti do leta 2050, saj sicer obstaja tveganje, da postanejo nasedle naložbe in povzročijo učinek vezave na tehnologije fosilnih goriv in okolju škodljive tehnologije;

50. poudarja, da morata resnično učinkovita evropska industrijska strategija in s tem povezana politika temeljiti na ambicioznem podnebnem ukrepanju in ciljih na podlagi podnebne zakonodaje, s čimer se bo zagotovil jasen načrt, kako oblikovati industrijo prihodnosti, da bodo vsi sektorji prispevali k temu, da bo cilj podnebne nevtralnosti dosežen karseda hitro oziroma najpozneje do leta 2050;

51. poudarja, da je treba novo industrijsko strategijo uskladiti s cilji podnebno nevtralnega gospodarstva do leta 2050, hkrati pa opozarja, da morajo evropske podnebne politike temeljiti na dokazih;

52. poudarja, da je na nacionalnih in svetovnih trgih veliko potenciala za tehnologije z nizkimi emisijami in brezemisijske tehnologije, obnovljive vire energije ter trajnostne proizvode, procese in storitve v celotni vrednostni verigi, od surovin do energetsko intenzivnih panog, proizvodnje in sektorja industrijskih storitev; poleg tega meni, da bodo podnebna pravila v veliki meri prispevala k racionalizaciji prizadevanj za doseganje podnebne nevtralnosti do najpozneje do leta 2050 in določila podnebne cilje za leti 2030 in 2050 v zakonodaji Unije; meni, da je celovitejši in bolj sistematičen

okvir politik potreben tudi za zagotavljanje skladnosti vseh politik Unije, dolgoročne varnosti za vlagatelje in upravne predvidljivosti ter usklajenega, preglednega in vključujočega pristopa k upravljanju na vseh področjih politike, s čimer bi utrli pot jasni in predvidljivi strategiji za evropsko industrijo;

53. pozdravlja predlagani industrijski forum; poziva Komisijo, naj nadaljuje njegovo ustanavljanje in v tem okviru vzpostavi dialog z uravnoteženim predstavništvom vseh zadevnih znanstvenih strokovnjakov, organizacij in deležnikov, vključno s civilno družbo, potrošniškimi organizacijami in sindikati, naj podrobno spremlja in redno poroča o napredku posameznih industrijskih sektorjev na ravni EU pri doseganju ciljev podnebne nevtralnosti, ki naj bi bili doseženi najpozneje do leta 2050, in svetuje Komisiji glede prispevka in doslednosti naložb z okoljskimi in podnebnimi cilji EU v skladu z uredbo o upravljanju energetske unije;

54. meni, da bi morali k uresničevanju podnebnih ciljev Unije prispevati vsi sektorji, ter v zvezi s tem poudarja, kako pomembno je, da Komisija pripravi strategije za posamezne sektorje, ki bodo določale ukrepe, potrebne za doseganje teh ciljev in zagotavljanje skladnosti politik; poziva k hitremu opuščanju fosilnih goriv in poudarja, da je treba za industrije vzpostaviti izjemno učinkovit podnebno nevtralni energetski sistem s konkurenčnimi cenami na svetovni ravni; poudarja vlogo čiste, trajnostne in cenovno dostopne energije in surovin pri prehodu na izjemno energijsko učinkovita in podnebno nevtralna gospodarstva; poudarja, da je treba zagotoviti, da bo uporaba virov energije, kot je zemeljski plin, samo prehodne narave, ker naj bi najkasneje do leta 2050 dosegli cilj podnebne nevtralnosti; poudarja, da bo nadaljnje povezovanje energijskega trga EU imelo pomembno vlogo pri povečanju cenovne dostopnosti energije in bolj zanesljivi oskrbi z njo; v zvezi s tem poudarja, da je treba pospešiti razvoj zmogljivosti za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov in njihovo vključevanje v mešanico virov energije ter olajšati uvedbo proizvodnje vodika, ki temelji obnovljivih virih, kot potencialni tehnološki preboj v sektorjih, v katerih je zmanjšanje emisij težko dosegljivo; pozdravlja vzpostavitev zavezništva za čisti vodik in zavezništva za nizkoogljično industrijo; poudarja, da je treba pospešiti raziskave o obsežni proizvodnji vodika in zelenega goriva ter tehnologijah za razogljičenje, kot so infrastruktura za zajemanje in shranjevanje ogljika v industrijskih procesih, elektrarne na biomaso ter proizvodni obrati, da bi dosegli energijski prehod, pri tem pa proučiti možnost uporabe energije iz geotermalnih virov; ponavlja, da bo za to potrebna obsežna razpoložljivost cenovno dostopne in čiste energije ter podporne infrastrukture v skladu s potrebami po razogljičenju energijsko intenzivnih industrij;

55. poziva institucije EU, države članice, regije, industrijo in vse druge pomembne akterje, naj sodelujejo za izboljšanje energijske učinkovitosti Evrope, ustvarijo vodilne trge na področju podnebno pomembnih tehnologij in inovacij v Uniji ter pri tem dajo prednost naložbam v energetsko infrastrukturo; poziva Komisijo, naj zagotovi, da se EIB bolje izkoristi kot „podnebna banka“ Unije za krepitev trajnostnega financiranja javnega in zasebnega sektorja in za pomoč podjetjem pri razogljičevanju;

56. poudarja, da je treba v vseh sektorjih gospodarstva uvesti obsežne stroškovno konkurenčne zmogljivosti na področju energije iz obnovljivih virov; priznava, da ima Unija 40 % patentov na področju energije iz obnovljivih virov na svetu, ter poudarja, da bi morala ohraniti primat v prelomnih tehnologijah na področju obnovljivih virov; v zvezi s tem poudarja, da je treba oblikovati zanesljivo industrijsko politiko za obnovljive vire energije, ki bo zajemala politike v zvezi s ponudbo in povpraševanjem ter omogočila povezovanje sektorjev za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, kar je ključno za zagotavljanje dolgoročne zanesljive oskrbe z energijo, tehnološkega primata in strateške neodvisnosti Evrope; poziva Komisijo, naj tehnologije za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov prizna kot ključno strateško vrednostno verigo in kot industrijski ekosistem, ki je upravičen do financiranja v okviru instrumenta za strateške naložbe ter bo ustrezno zastopan na prihodnjem industrijskem forumu; poudarja, da je treba pripraviti podporne ukrepe za razvoj tehnologij za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov v Evropi, da bi zagotovili enake konkurenčne pogoje za proizvajalce iz Unije in tiste zunaj nje;

57. poudarja, da je za konkurenčnost evropske industrije bistvenega pomena, da temelji na učinkovitem, trajnostnem in v celoti medsebojno povezanem prometnem, digitalnem in energetskem infrastrukturnem omrežju; poziva k dolgoročni naložbeni politiki za opremo in prenovo infrastrukture ter k zmanjšanju upravnih ovir, ki zavirajo hiter razvoj vseevropskih omrežij; poziva k povečanju finančnih sredstev instrumenta za povezovanje Evrope v njegovih treh sektorjih, da bi spodbudili naložbe v infrastrukturo, medsebojne povezave, digitalizacijo in pametna omrežja, ki bodo skladne s cilji evropskega zelenega dogovora; poudarja, da je treba pospešiti izvajanje projektov skupnega interesa in karseda hitro revidirati uredbo o smernicah za vseevropsko energetsko infrastrukturo (TEN-E);

58. opozarja na potencial krožnega gospodarstva z ničelno stopnjo onesnaževanja za posodobitev gospodarstva Unije, zmanjšanje njegove porabe energije in virov, prednostno obravnavno preprečevanja odpadkov, zagotavljanje spodbud za inovacije ter preobrazbo celotnih industrijskih sektorjev in njihovih vrednostnih verig, proizvodov, proizvodnih procesov in poslovnih modelov, s čimer bi spodbudili dematerializacijo in razstrupljanje gospodarstva Unije in zmanjšali odvisnost Evropa od surovin, hkrati pa spodbujali inovacije, tudi ustvarjanje novih trgov za brezogljične, nizkoogljične in obnovljive rešitve, ki nadomeščajo proizvode in materiale na podlagi fosilnih goriv, ter razvoj novih ekološko zasnovanih tehnologij in rešitev, da bi preprečili vpliv na okolje; poudarja, da je med podnebnimi ukrepi in krožnim gospodarstvom močna sinergija, zlasti v energetsko intenzivnih panogah, panogah z veliko porabo virov in prenovitvenih panogah, ter poudarja, da se procesi razogljičenja in izhodišča med sektorji razlikujejo; poudarja, da bi lahko krožno biogospodarstvo in gozdarski sektor prispevala k spodbujanju konkurenčne in trajnostne industrije;

59. želi spomniti, da bo evropska podnebna in energetska politika za svoje strateške tehnologije potrebovala velike količine kovin in mineralov; izraža zaskrbljenost, ker je Evropa pri dobavi teh kovin in mineralov zelo odvisna od drugih svetovnih območij in postopno izgublja svoj svetovni delež tudi pri materialih, za katere ima industrijsko zmogljivost; poudarja, da evropske avtonomije v strateških sektorjih ni mogoče doseči brez konkurenčnega in trajnostnega evropskega ekosistema za osnovne, dragocene in ključne materiale iz primarnih in sekundarnih virov; v zvezi s tem opozarja na pomembnost akcijskega načrta za krožno gospodarstvo, vendar poudarja, da mora Evropa okrepiti svoje zmogljivosti v vseh fazah vrednostne verige surovin, namreč pri rudarjenju, recikliranju, taljenju, rafiniranju in preoblikovanju; meni, da področje uporabe akcijskega načrta in zavezništva za ključne surovine ne bi smelo biti omejeno na ključne surovine, temveč bi moralo biti usmerjeno v razvoj povezanega ekosistema za vrsto materialov, kovin in mineralov, potrebnih za energetski prehod;

60. poziva Komisijo, naj pripravi evropsko strategijo za uvoz in izvoz za tehnologije za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov ter za tehnologije, ki temeljijo na učinkoviti rabi virov in energije;

61. poudarja potencial povezovanja sektorjev in medsebojnega povezovanja energetsko intenzivnih sektorjev, kot sta stavbni in prometni sektor, ter v zvezi s tem pozdravlja sporočilo Komisije o povezovanju energetskih sistemov;

62. poziva k obsežnemu toku financiranja energijske prenove stavb za krepitev načrtovane pobude za val prenove s potrebnimi finančnimi sredstvi v okviru načrta za okrevanje; v zvezi s tem poudarja, da bi bilo treba v prihodnjem predlogu o valu prenove in v okviru obveznosti držav članic za določitev dolgoročnih strategij za doseganje energijsko zelo učinkovitega in razogljičenega stavbnega fonda v celoti dati prednost načelu „energijska učinkovitost na prvem mestu“, pri čemer bi bilo treba pospešiti temeljite prenove ter zamenjavo neučinkovitih sistemov ogrevanja in hlajenja, ki temeljijo na fosilnih gorivih; poudarja, da je mogoče celovite programe temeljite prenove, ki zajemajo celotne občine ali okrožja, uvesti z nižjimi stroški in hitreje, kar bo koristilo potrošnikom in zmanjšalo stroške energije;

63. opozarja, da procesno ogrevanje in hlajenje še vedno spadata med največje porabnike energije v industrijskem sektorju; zato poudarja, da je treba za pospešitev prizadevanja za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v industriji v celoti izkoristiti potencial energijske učinkovitosti na področju industrijskega gretja in hlajenja z obsežnejšo elektrifikacijo na podlagi obnovljivih virov energije, toplotnimi črpalkami, boljšo uporabo industrijskih grozdov ter simbioz, ki ponujajo možnosti za bistveno zmanjšanje v številnih sektorjih;

64. poudarja, da ima zelena mobilnost potencial za ustvarjanje novih delovnih mest, okrepitev evropske industrije in podpiranje naložb, namenjenih širitvi trajnostne prometne infrastrukture, ki bi omogočila doseganje multiplikacijskega učinka z oddajo naročil širokemu krogu subjektov – izvajalcem, podizvajalcem, dobaviteljem in njihovim podizvajalcem – ter zmanjšanje emisij v prometnem sektorju; poudarja, da je treba pospešiti uvajanje evropskega zavezništva za baterije, da se sprosti potencial njegove strateške vrednostne verige, povečajo možnosti za inovativne in lokalno proizvedene baterije in recikliranje kovin v Evropi, ustvari dodana vrednost Unije za prispevanje h konkurenčnosti avtomobilske industrije Unije in omogoči prehod na razogljičen električni sistem; poziva, naj se poveča število naložb v hitre vlake in prenovo medkrajevnih železniških omrežij ter v brez- in nizkoemisijski javni prevoz; poudarja, da je zeleno mobilnost treba spodbujati z naložbami v boljšo infrastrukturo, kot je večja razširjenost polnilnih mest; meni, da se bo lahko trg električnih vozil z večjo gostoto polnilnih mest znatno in hitro razširil, kar bo pozitivno vplivalo na naš okoljski in ogljični odtis; zato

poziva Komisijo, naj predloži obsežno strategijo za uvedbo infrastrukture za hitro polnjenje električnih vozil, da zagotovi uporabo električnih vozil s strani potrošnikov, jih prepriča v potencial te tehnologije in jim omogoči dostop do gostega omrežja združljive polnilne infrastrukture ter podpre evropsko avtomobilsko proizvodnjo;

65. meni, da bo Evropa za uspešen energetski prehod potrebovala veliko cenovno dostopne energije brez emisij oz. z nizkimi emisijami ogljika in iz obnovljivih virov, ki bo izvirala tudi iz tretjih držav in bo uporabljala podporno infrastrukturo; poziva, naj bodo strateške pobude v EU in energetska politika v središču zunanje in sosedske politike Unije, vključno s finančno podporo za zavezništva na področju vodika iz obnovljivih virov in zelene energije; meni, da bi morala biti ta zavezništva prav tako vključena v trgovinske sporazume; poudarja, da so močna zavezništva pomembna za obravnavanje pomanjkanja in trajnostnega pridobivanja virov in surovin;

66. opozarja na osrednji načrt EU iz leta 2019 za konkurenčno preobrazbo energetsko intenzivnih panog, ki upravlja prehod, hkrati pa ohranja konkurenčnost evropske industrije, ter poziva Komisijo, naj izvaja v njem navedeno priporočilo glede pomoči pri nadomestitvi uvoza iz tretjih držav, ki okoljskim standardom ne ustreza v zadostni meri, ter spodbujanju višjih podnebnih ciljev svetovnih trgovinskih partnerjev EU;

67. poziva k reviziji sistema EU za trgovanje z emisijami (ETS) v skladu s podnebnimi cilji in k mehanizmu za ogljično prilagoditev na mejah (CBAM), ki bo prispeval k pametnemu vračanju proizvodnje in krajšim vrednostnim verigam; poudarja potencialno pomembno vlogo mehanizma za ogljično prilagoditev na mejah pri preprečevanju selitve virov CO_2;

68. poudarja, da je več kot polovica svetovnega BDP odvisna od narave in njenih danosti in kar nekaj sektorjev je zelo odvisnih od narave; ugotavlja, da več kot 90 % izgube biotske raznolikosti in motenj pri oskrbi z vodo povzročajo dejavnosti pridobivanja in predelave virov; poudarja, da bi morala biti evropska industrijska politika skladna s cilji strategije za biotsko raznovrstnost do leta 2030;

69. poudarja, da je na podlagi pristopa „eno zdravje“ ohranitev naravnih ekosistemov ključno za zagotavljanje osnovnih potrebščin za človeštvo, kot so pitna voda, čist zrak in rodovitna prst; poziva k hitremu oblikovanju zanesljivih kazalnikov za oceno vplivov na biotsko raznovrstnost in za zagotovitev postopnega zmanjšanja onesnaževanja, kot je določeno v strategiji EU za biotsko raznovrstnost;

70. poudarja, da je industrija še vedno pomemben dejavnik pri onesnaževanju okolja z onesnaževanjem zraka, vode in prsti; poudarja, da bo pri uvajanju obveznosti večjih obratov za zmanjšanje onesnaževanja pomembno vlogo imela direktiva o industrijskih emisijah; z zanimanjem pričakuje prihodnji akcijski načrt za popolno odpravo onesnaževanja zraka, vode in tal ter pregled direktive o industrijskih emisijah, ki bi morala prispevati k občutnemu zmanjšanju onesnaževanja v industriji;

71. poudarja, kako pomembna je regionalna razsežnost industrijske politike, saj so gospodarske razlike med regijami trdno zakoreninjene in bi se lahko zaradi učinkov koronavirusne krize še poglobile; poudarja, da je treba v regionalnih načrtih za prenovo doseči napredek pri trajnostnih strategijah za preobrazbo in programe za oživitev gospodarstva združiti z aktivnimi programi za trg dela, da bi preprečili in ublažili propadanje regij; poziva Komisijo, naj tesno sodeluje z državami članicami pri pripravi srednjeročnih in dolgoročnih napovedi glede veščin, potrebnih na trgu zaposlovanja;

72. v zvezi s tem poudarja, kako pomembni so evropski strukturni in investicijski skladi (skladi ESI) pri podpiranju ustvarjanja kakovostnih delovnih mest z dostojnimi plačami, konkurenčnosti podjetij, trajnostnem gospodarskem razvoju ter posodobitvi in izboljšanju sistemov izobraževanja in usposabljanja ter zdravstvenega varstva;

73. opozarja, da je treba podpreti pošten, vključujoč in pravičen prehod ter obravnavati socialne in gospodarske neenakosti, ne le prekvalifikacije in delovna mesta v novih gospodarskih sektorjih, da se zagotovi, da nihče ne bo zapostavljen in da noben delavec ne bo izključen s trga dela; meni, da bo dobro zasnovan mehanizem za pravičen prehod, vključno s skladom za pravičen prehod, pomembno orodje za lajšanje dvojnega prehoda in doseganje ambicioznih ciljev podnebne nevtralnosti; vztraja, da je treba za bolj vključujoč prehod in obravnavanje njegovih socialnih posledic v fazo oblikovanja in izvajanja načrtov za pravični prehod vključiti vse lokalne deležnike, vključno s predstavniki civilne družbe in

skupnosti; poudarja, da imajo naložbe v trajnostno tehnologijo ključno vlogo v zvezi s tem, saj podpirajo dolgoročni gospodarski razvoj regionalnih gospodarstev; poudarja, da bi bilo zanesljivo financiranje mehanizma za pravičen prehod, vključno z znatnimi dodatnimi proračunskimi viri, ključen element za uspešno izvajanje evropskega zelenega dogovora;

74. meni, da je treba krepiti medregijsko sodelovanje, katerega cilj so trajnostna in digitalna preobrazba ter strategije za pametno specializacijo, da se spodbudijo regionalni ekosistemi; zato poziva Komisijo, naj podpre razvoj orodij, ki lahko regijam zagotovijo jasen načrt s prilagojenim pristopom, da se zagotovi vodilni položaj na industrijskem področju;

75. meni, da je treba za preobrazbo industrije na obstoječe trge vključiti novo znanje in inovacije ter jih uporabiti tudi pri oblikovanju novih, treba pa je tudi znatno okrepiti prizadevanja na področju raziskav in razvoja; poudarja, da so inovacije ena od gonilnih sil vodilnih industrijskih ekosistemov in da bi se to moralo odražati v okrepljeni podpori inovacijski in podjetniški zmogljivosti v vseh fazah inovacijskega cikla; poudarja, da je treba povečati sredstva za raziskave, zlasti zelo kakovostne javne raziskave, razvoj in inovacije kot ključne elemente za doseganje dvojnega prehoda, izboljšanje strateške neodvisnosti Unije ter povečanje dolgoročne konkurenčnosti; v zvezi s tem poziva države članice, naj spoštujejo svojo zavezo, da bodo 3 % svojega BDP vložile v raziskave in razvoj, da bi ohranile vodilno vlogo Unije med svetovnimi tekmeci; obžaluje, ker trenutno primanjkuje zmogljivosti za inovacije v malih in srednjih podjetjih zaradi pomanjkanja potrebnega rizičnega kapitala, stroškov in zapletenosti upravnih postopkov ter pomanjkanja ustreznih znanj in spretnosti in ker ni dostopa do informacij;

76. poudarja, da je treba povečati proračun za programe, ki podpirajo industrijsko preobrazbo Unije, in zato opozarja na stališče Parlamenta, da se proračun za program Obzorje Evropa poveča na 120 milijard EUR in zagotovi skladnost programa s cilji Unije na področju podnebne nevtralnosti ter podpre program InvestEU in program za digitalno Evropo z ustreznimi instrumenti financiranja za tržni razvoj prelomnih tehnologij in inovacij, s čimer se spodbujajo tudi sinergije med regionalnimi, nacionalnimi, evropskimi in zasebnimi finančnimi viri; poziva k učinkoviti podpori Evropskega sveta za inovacije in Evropskega inštituta za inovacije in tehnologijo ter h krepitvi njunih nalog; vztraja, da bi bilo treba znaten delež sredstev iz programa Obzorje Evropa, ki so na voljo za mala in srednja podjetja, izvrševati prek Evropskega sveta za inovacije in tudi skupnih delov programa, da bi ustvarili nove rešitve in spodbudili inovacije, tako postopne kot prelomne; podpira vzpostavitev evropskih partnerstev v okviru programa Obzorje Evropa, da bi spodbudili naložbe zasebnega sektorja za spodbujanje prenosa znanja, tehnologij in inovacij iz raziskovalnih središč in univerz v industrijski proces, pri čemer bi uporabili shemo industrijskega ekosistema ter podprli okrevanje ter zeleni in digitalni prehod; poleg tega poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo ta partnerstva pregledna in vključujoča ves čas njihovega obstoja, zlasti kar zadeva njihov strateški raziskovalni program in letne delovne programe; poudarja, da bi morali izključiti tudi vsa nasprotja interesov in zagotavljati resnično dodano vrednost za družbo;

77. v zvezi s tem tudi meni, da je bolje pripravljena in odpornejša družba ključnega pomena za obvladovanje motenj na evropski ali svetovni ravni in za celovite odzive politike ter da so pri tem ključne usklajene naložbe v raziskave in razvoj; zato poziva Komisijo, naj podpre oblikovanje posebnega instrumenta za pripravljenost na pandemije in družbeno odpornost, saj bi s tem ustvarili pogoje za boljše usklajevanje na ravni EU, opredelili prednostna področja in začeli izvajati ukrepe, ki zahtevajo zelo kakovostne medicinske raziskave in usklajene naložbe na področju raziskav in inovacij;

78. poudarja, kako pomembna je farmacevtska industrija, ki temelji na raziskavah, ker bistveno prispeva k zagotavljanju kakovostne proizvodnje in dobave cenovno dostopnih zdravil, da ta dosežejo vse paciente, ki jih potrebujejo, krepitvi inovacij Unije, njene odpornosti, dostopnosti in odzivnosti ter pomaga pri spopadanju s prihodnjimi izzivi; ponovno poudarja, da je treba uvesti načrt za zmanjšanje tveganja v zvezi s pomanjkanjem zdravil, da bi lahko obvladovali morebitne ranljivosti in tveganja v dobavni verigi kritičnih zdravil, prispevali k prihodnjim inovacijam za odzivanje na neizpolnjene potrebe ter podprli odpornost, odzivnost in pripravljenost sistemov zdravstvenega varstva za reševanje prihodnjih izzivov, vključno s pandemijami;

79. poudarja vlogo ključnih omogočitvenih tehnologij pri izgradnji tehnoloških in inovacijskih zmogljivosti v vsej Uniji; poziva Komisijo, naj program Obzorje Evropa in njegovo industrijsko strategijo prilagodi razvoju, širitvi in komercializaciji prelomnih tehnologij in inovacij v Uniji, da bi premostili vrzel med inovacijami in uvajanjem na trg, tako da zagotovi financiranje tveganj za tehnologije v zgodnji fazi in predstavitvene projekte in razvije začetne vrednostne verige, da bi v prvi

vrsti podprla komercialne, tržno uporabne, brezemisijske in nizkoemisijske, obnovljive, energijsko učinkovite in z viri gospodarne ter krožne tehnologije in proizvode, procese, storitve in poslovne modele ter podprla razvoj raziskovalne infrastrukture, tudi zato, da bi se zmanjšale raziskovalne vrzeli med državami članicami; spodbuja Komisijo in države članice, naj vzpostavijo točke vse na enem mestu s poenostavljenimi informacijami o možnostih financiranja za industrijske predstavitvene projekte za prelomne tehnologije;

80. poziva Komisijo, naj preuči ukrepe za preprečevanje morebitne izgube znanja in inovacij med sedanjo krizo, vključno z instrumenti, ki podpirajo podjetja pri izmenjavi delavcev z znanji z javnimi raziskovalnimi organizacijami in univerzami, da omogočijo javno-zasebne raziskave na področju javnih prednostnih nalog ter ohranijo zaposlitvene in inovacijske zmogljivosti v času krize;

81. poziva Komisijo, naj skupaj z državami članicami pripravi možne davčne spodbude za krepitev naložb v raziskave in razvoj, ki so se zaradi krize zaradi COVID-19 zmanjšale;

82. poziva Komisijo, naj še naprej podpira zmožnost evropskih podjetij za inovacije na podlagi celovite ureditve intelektualne lastnine, poveča prožnost pri izdajanju licenc, da bodo lahko učinkovito zaščitila svoje naložbe v raziskave in razvoj, si zagotovila primeren donos ter še naprej razvijala standarde odprte tehnologije, ki podpirajo konkurenčnost in izbiro ter sodelovanje industrije EU pri razvoju ključnih tehnologij;

83. priznava, da je trden in uravnotežen okvir pravic intelektualne lastnine ključni dejavnik evropske konkurenčnosti za boj proti industrijskemu vohunjenju in ponarejanju, zato poziva Komisijo k ohranitvi in krepitvi tega okvira; poudarja, da je treba zagotoviti izenačenost z ZDA in Kitajsko glede spodbud za intelektualno lastnino na področju biološke znanosti, da bi Evropa ostala privlačen prostor za naložbe v raziskave in razvoj ter industrijski razvoj; poziva Komisijo, naj ohrani in razvija vrhunski evropski sistem intelektualne lastnine s spodbujanjem močnega varstva intelektualne lastnine, spodbudami in mehanizmi nagrajevanja za raziskave in razvoj, da bi privabili naložbe v razvoj prihodnjih inovacij v korist družbe; pozdravlja napovedani akcijski načrt za intelektualno lastnino, ki bi lahko omogočil evropski prispevek k razvoju standardov; podpira trajnostno proizvodnjo in delovna mesta ter povečanje privlačnosti in ugleda kakovostne proizvodnje EU po vsem svetu; poziva Komisijo, naj spodbuja prenos ključnih okoljskih in podnebnih tehnologij v države v razvoju z izdajanjem odprtih licenc za take tehnologije;

84. poziva Komisijo, naj začne čim prej izvajati evropski enotni patent, kot določa sporazum o enotni patentni jurisdikciji z dne 19. februarja 2013;

85. poudarja, kako pomembno je celovito in učinkovito upravljanje industrijske preobrazbe, da bo zagotovljena skladnosti z ustrezno zakonodajo in strategijami EU, zlasti s cilji evropskega zelenega dogovora, kar je ključno za njen uspeh; pozdravlja opredelitev 14 ekosistemov, ki jo je pripravila Komisija, in vključujoč pristop k povezovanju vseh akterjev, ki so del vrednostne verige, da bi spodbudili evropski vodilni položaj v strateških sektorjih ter konkurenčnost na svetovni ravni; poudarja, da je treba zagotoviti uspešnost malih in srednjih podjetij v vseh ekosistemih; opozarja, da je treba zagotoviti preglednost v zvezi z industrijskimi ekosistemi, ki so bili opredeljeni, zlasti glede meril, ki jim je treba zadostiti za vključitev v ekosistem, natančne razdelitve po vrstah akterjev v vsakem ekosistemu in informacij o rezultatih ter obravnavanih temah, pa tudi vloge industrijskega foruma in zavezništev, povezanih s temi ekosistemi; poudarja, da bi morali biti civilna družba, potrošniške organizacije in sindikati ustrezno udeleženi pri opredelitvi splošnih in sektorskih industrijskih strategij in prednostnih nalog; poudarja, da bi morali ekosistemi vključevati vse povezave z vrednostnimi verigami, vključno z malimi in srednjimi podjetji, in poudarja, da imajo ta podjetja bistveno vlogo pri vzpostavljanju industrijskih zavezništev in njihovih proizvodnih verig; poudarja, da so za zavezništva potrebni ustrezni finančni instrumenti;

86. meni, da bodo ekosistemi ključni sestavni deli naslednje industrijske revolucije, saj bodo spodbujali napredno in pametno proizvodnjo, zagotovili cenovno dostopno, čisto, trajnostno in varno energijo ter potrebno energetsko infrastrukturo, preoblikovane metode proizvodnje in opravljanja storitev; poziva, naj se analizirajo ekosistemi, da se ocenijo potrebe vsakega sektorja v zvezi s prehodom in zagotovi pomoč pri pripravi načrta prehoda; meni tudi, da bo spodbujanje sodelovanja med industrijo, akademskim svetom, malimi in srednjimi podjetji, zagonskimi podjetji in podjetji v razširitveni fazi, sindikati, civilno družbo, organizacijami končnih uporabnikov in vsemi drugimi deležniki ključno za reševanje

nedelovanja trga in premostitev vrzeli med idejo in njeno uresničitvijo, ob hkratnem zagotavljanju varstva delavcev, tudi na področjih, ki še niso zajeta v industrijskih interesih, vendar imajo visoko socialno dodano vrednost; poziva k upravljanju teh ekosistemov, ki bo vključevalo vse ustrezne deležnike iz industrijskih sektorjev, ki so ključni za doseganje zelenega in digitalnega prehoda; meni, da bi morali ekosistemi sodelovati pri opredelitvi rešitev in ukrepov, ki jih je treba sprejeti za izvajanje evropske industrijske strategije in podpiranje trdnih evropskih vrednostnih verig, ki so bistvene za dvojni zeleni in digitalni prehod;

87. poudarja, da bodo naložbe v ključne vrednostne verige bistvene pri ohranjanju naše prihodnje strateške neodvisnosti; meni, da je treba dati prednost naložbam v industrijske sektorje, ki so bistvenega pomena za našo strateško neodvisnost, kot so varnost, obramba, tehnologije, povezane s podnebjem, prehranska suverenost in zdravje; zlasti ponovno poudarja pomen farmacevtske industrije pri zagotavljanju prihodnjih inovacij za obravnavo neizpolnjenih potreb ter pri podpiranju odpornosti, odzivnosti in pripravljenosti zdravstvenih sistemov za reševanje prihodnjih izzivov, vključno s pandemijami;

88. poudarja, kako pomembna je industrija energije iz obnovljivih virov kot strateški sektor za krepitev konkurenčne prednosti EU, doseganje dolgoročne odpornosti in zagotavljanje energetske varnosti in hkrati za krepitev industrijske moči; poleg tega poudarja prispevek sektorja obnovljivih virov energije k ustvarjanju novih delovnih mest na lokalni ravni in poslovnih priložnosti, zlasti za mala in srednja podjetja, ter k spodbujanju proizvodnje opreme, pa tudi k zmanjšanju stroškov energije in izboljšanju stroškovne konkurenčnosti;

89. poudarja, da je kriza zaradi COVID-19 močno prizadela avtomobilski sektor ter prisilila podjetja in delavce, da se hitro prilagodijo na spremembe pri dobavi in nove zdravstvene in varnostne zahteve, poleg procesa preobrazbe, v katerem je bil sektor že pred pandemijo; meni, da je prehod na pametno in čistejšo mobilnost bistvenega pomena, saj se razvijamo v podnebno nevtralno, digitalno in odpornejše gospodarstva, kar bi bilo treba šteti tudi za priložnost za ustvarjanje zelene rasti in čistih delovnih mest na podlagi globalne konkurenčne prednosti evropske industrije na področju tehnologije vozil; poziva Komisijo, naj določi prednostne naloge, povezane z raziskavami in inovacijami, digitalizacijo in podporo za zagonska podjetja, mikropodjetja ter mala in srednja podjetja, tudi v avtomobilskem sektorju;

90. poudarja, da je kriza zaradi COVID-19 močno prizadela tudi turistični sektor, in poziva Komisijo, naj določi prednostne naloge v zvezi s pomočjo in spodbudami za okrevanje tega sektorja, ob upoštevanju njegovega prispevka k BDP EU in konkurenčnosti Unije; poziva Komisijo, naj spodbuja sodelovanje med državami članicami in regijami, da bi ustvarili možnosti za nove naložbe in nadaljnje inovacije in tako vzpostavili trajnosten, inovativen in odporen evropski turistični ekosistem, ki bi ščitil pravice delavcev in potrošnikov;

91. poudarja, da imajo kulturni in ustvarjalni sektorji potencial, da dajo zagon inovacijam s spodbujanjem sprememb v drugih sektorjih, izumov in napredka; ugotavlja, da inovativni gospodarski sektorji vse pogosteje ohranjajo konkurenčno prednost z ustvarjalnostjo; ugotavlja tudi, da so kulturni in ustvarjalni sektorji s pojavom vse bolj zapletenih, ustvarjalnih in prepletenih poslovnih modelov vse pogosteje ključni del skoraj vsakega proizvoda in storitve; zato meni, da bi morala Evropa graditi na svojih ustvarjalnih in kulturnih prednostih, ter poziva Komisijo in države članice, naj kulturnim in ustvarjalnim sektorjem namenijo dovolj pozornosti pri oblikovanju celovitega in usklajenega dolgoročnega okvira industrijske politike, vključno z dostopom do finančnih sredstev in programov financiranja;

92. poudarja pomembnost vesoljske politike Unije, zlasti za izboljšanje evropskih industrijskih vesoljskih zmogljivosti in izkoriščanje potenciala sinergij z drugimi ključnimi sektorji in politikami, zlasti za razvoj vrhunskih tehnologij in spremljanje industrijske preobrazbe;

93. se zaveda, da kemična industrija prispeva k številnim strateškim vrednostnim verigam ter pomaga proizvajati ogljično nevtralne in krožne tehnologije in rešitve, ki so gospodarne z viri; poziva k oblikovanju trajnostne politike za kemikalije, ki bo usklajena z industrijsko strategijo;

94. poziva Evropsko agencijo za okolje, naj skupaj z Evropsko agencijo za kemikalije pripravi poročilo o kemikalijah v okolju v Evropi; meni, da bi bilo treba v poročilu oceniti sistemske pomanjkljivosti nevarnih kemikalij v proizvodnih in potrošniških sistemih v Evropi, njihovo uporabo v proizvodih in pojavitev v evropskem okolju ter škodo, ki jo imajo za zdravje ljudi in ekosisteme;

95. poudarja, da sta dobro delovanje in konkurenčnost zdravstvenega sektorja ključna, da se pacientom zagotovi trajnosten dostop do zdravil in zajamčeno visoka raven zdravstva EU; meni, da bi morala Komisija s farmacevtskim forumom pod nadzorom Evropske agencije za zdravila poenostaviti dialog z državami članicami in vsemi ustreznimi deležniki, da bi omogočili obsežno razpravo o vzdržnosti na področju zdravil in uvajanju novih tehnologij v zdravstvene sisteme ter drugih temah; poudarja, da bi moral ta forum za dialog upoštevati različne nacionalne pristope k določanju cen in povračil ter naložbam v zdravstveno varstvo in njegovi organizaciji;

96. meni, da je javno naročanje bistvena gonilna sila preobrazbe industrije; poziva Komisijo, naj prouči, kako bi v celoti izkoristili učinek vzvoda javne porabe in naložb za doseganje ciljev politik, tudi s krepitvijo trajnostnih meril in tako, da dobi javno naročanje osrednjo vlogo v načrtu Unije za oživitev gospodarstva z dajanjem prednosti in podpiranjem povpraševanja po ekološko inovativnem, stroškovno učinkovitem in trajnostnem blagu in storitvah, omogočanjem selitve v ključnih strateških sektorjih, kot so izdelki, povezani z zdravjem, kmetijstvo in obnovljive tehnologije, ter krepitvijo krajših in trajnostnih dobavnih verig; poziva Komisijo in javne organe, naj proučijo pogoje, da se v javnih naročilih predpišejo obvezne trajnostne zahteve na podlagi okoljskih, socialnih in etičnih meril, kot je ogljični odtis, obseg recikliranja in delovni pogoji v celotnem življenjskem ciklu, ter naj povečajo ozaveščenost in bolje uporabijo obstoječe sheme za spodbujanje zelenih storitev; vztraja, da bi morala imeti mala in srednja podjetja pošteno možnost sodelovanja pri javnih naročilih; poziva naročnike k sistematični uporabi pristopa na podlagi najboljšega razmerja med ceno in kakovostjo v življenjskem ciklu proizvodov in storitev; spodbuja jih, naj uporabijo določbo (člen 85 direktive za posebne sektorje), ki jim omogoča, da zavrnejo ponudbe, če vrednost izdelkov s poreklom iz tretjih držav presega 50 % skupne vrednosti izdelkov, ki sestavljajo to ponudbo;

97. priznava prispevek standardizacije k evropskemu enotnemu trgu ter k povečanju gospodarske, družbene in okoljske blaginje, vključno z zdravjem in varnostjo potrošnikov in delavcev; poudarja, da je treba razviti, oceniti in uporabljati harmonizirane standarde za podporo industrijskih sektorjev pri proizvodnji izdelkov na načine, ki so učinkoviti, varni, krožni, trajnostni in ponovljivi ter ki zagotavljajo visoko kakovost;

98. poziva Komisijo, naj sprejme trden sistem ključnih kazalnikov uspešnosti za analiziranje predhodnega učinka predpisov in instrumentov Unije ter morebitnih potrebnih naložb, ter naj spremlja napredek in rezultate, pri tem pa upošteva razsežnost malih in srednjih podjetij; poudarja, da bi moral sistem ključnih kazalnikov temeljiti na ciljih, ki so specifični, merljivi, dosegljivi, relevantni in časovno določeni;

99. poziva Komisijo, naj okrepi izvajanje ocen učinka in zagotovi, da se, preden pripravi nove zakonodajne predloge ali sprejme nove ukrepe, opravi podrobna ocena učinka možnih stroškov izpolnjevanja obveznosti, vpliva na zaposlovanje ter bremen in morebitnih koristi za evropske državljane, sektorje in podjetja, vključno z MSP; meni, da bi se morala ocena zakonodaje in ukrepov Unije bolj osredotočati na izvajanje v državah članicah in analizirati, kaj se zgodi, ko se zakonodaja Unije izvaja in razlaga na način, ki povzroča nepotrebne in nepričakovane regulativne ovire za mala in srednja podjetja in tudi večja podjetja; poziva Komisijo, naj podpre regulativno skladnost in prizna prizadevanja za pametno pravno ureditev, da bi zmanjšala birokratska bremena, ne da bi ogrozili učinkovitost zakonodaje ali znižali socialne in okoljske standarde, zlasti kadar se mora tradicionalna industrija prilagoditi zaradi regulativnih odločitev; meni, da bi morali biti ukrepi za digitalizacijo in razogljičenje zasnovani tako, da bi podjetjem, vključno z malimi in srednjimi podjetji, nudili priložnosti in kar najbolj zmanjšali breme za prizadeti sektor;

100. pričakuje, da industrijska strategija ne ustvarja nepotrebnih regulativnih bremen za podjetja, zlasti mala in srednja, in da se – brez poseganja v posebne pravice sozakonodajalcev – uporabi pravilo, da vsak novosprejeti predpis zamenja že obstoječega, da se v primeru, ko se z novimi predpisi uvajajo stroški izpolnjevanja obveznosti, opredelijo obstoječi predpisi, ki jih je treba razveljaviti ali revidirati, in tako zagotovi, da se ti stroški v določenem sektorju ne povečajo; meni, da mora tak predlog temeljiti na dokazih, da se je treba o njem obsežno posvetovati, zagotoviti učinkovitost zakonodaje ter socialnih in okoljskih standardov ter jasno pokazati koristi evropskega ukrepanja; meni, da mora EU krepiti uveljavljanje svojega načela „velika vloga pri velikih vprašanjih in majhna pri manj pomembnih zadevah“, da bi bolje zagotovila sorazmernost;

101. meni, da bi morala imeti javna uprava ključno vlogo pri zagotavljanju prijaznega poslovnega okolja in zmanjševanju upravnega bremena za podjetja, hkrati pa zagotavljati dosledno uporabo etičnih, socialnih in okoljskih standardov in standardov preglednosti ter pravil Unije o varnosti delavcev; meni, da bi bilo treba v javnem sektorju in med zaposlenimi v njem spodbujati orodja e-uprave, politike digitalnih inovacij in krepitev digitalnih znanj in spretnosti; poziva Komisijo, naj zagotovi izmenjavo nacionalnih in regionalnih dobrih praks na tem področju, s posebnim poudarkom na javnem upravljanju konkurenčnosti gospodarstva;

102. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.